

PROGRAMACIÓ : octubre 2010

Biblioteca Armand Cardona Torrandell

c/ Menéndez y Pelayo, 15 – 17

08800 Vilanova i la Geltrú

tel 93 815 91 21

fax 93 815 80 29

a/e: b.vilanovag.act@diba.cat

www.vilanova.cat/bilbioteques

www.vilanova.cat/blog/armandcardona/

Horari:

Matins: de dimarts a dissabte de 10.00 a 14.00 hores

Tardes: de dilluns a divendres de 16.00 a 20.00 hores

dissabtes: de 17.00 a 20.00 hores

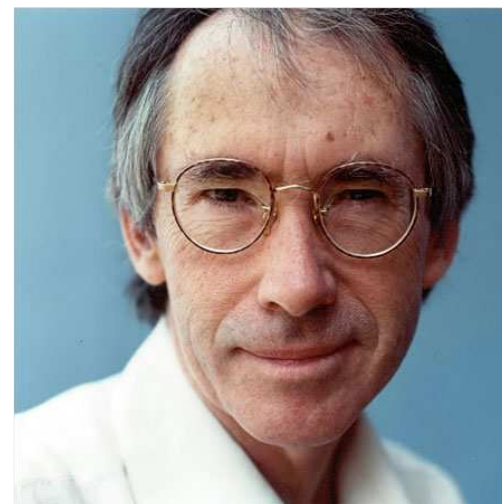
Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

CLUB DE LECTURA D'ADULTS

BIBLIOTECA ARMAND CARDONA TORRANDELL

VILANOVA I LA GELTRÚ

EXPIACIÓ

de Ian McEwan

AJUNTAMENT DE
Vilanova i la Geltrú

L'autor: Ian McEwan

Aquest autor, que va tenir uns inicis literaris molt controvertits, però que és considerat actualment un dels més rellevants novel·listes en llengua anglesa, va néixer el 21 de maig de 1948 a Aldershot (Hampshire), Anglaterra.

Com a conseqüència de la feina del seu pare, un militar escocès, va viure a diferents llocs del planeta, com Singapur o Trípoli. Després d'una primera joventut tumultuosa en què abandonà els estudis i visqué a Grècia fent d'escombriaire, tornà a Anglaterra, on estudià literatura creativa a les universitats de Sussex i East Anglia.

Els seus dos primers reculls de relats, *Primer amor, últimos ritos* (1975) i *Entre las sábanas* (1978) van resultar molt polèmics tot i que el primer li va merèixer el premi Somerset Maugham. Hi ofereix estranyes narracions quotidianes d'obsessions sexuals, perversitat i mort, amb un estil molt elaborat.

La seva primera novel·la, *Jardín de cemento* (1978) segueix en aquesta línia – un grup d'orfes amaguen la seva mare morta al soterrani de casa perquè no els separin – i el consagra, ja, com un excepcional i singular novel·lista.

Entre els seus títols més importants, destacarem: *El placer del viajero* (1981), *Niños en el tiempo* (1987), *El inocente* (1990), *Los perros negros* (1992), *Amor perdurable* (1997), *Amsterdam* (1998). Premi Booker 1998, *Expiación* (2001), *Sábado* (2005), *Chesil beach* (2009)

De moltes de les quals s'han fet adaptacions cinematogràfiques.

L'obra: Expiació

Molts crítics la consideren la millor novel·la d'aquest autor, considerat al seu torn un dels millors escriptors actuals.

Expiació ens situa a l'Anglaterra de l'estiu del 1935. La Briony Tallis, una adolescent imaginativa i somiadora, veu com la seva germana Cecília es mig despulla i se submergeix a la font del jardí davant d'en Robbie Turner, un amic de la infantesa, fill d'una minyona de la casa. Mentrestant, a la mansió dels Tallis s'enllesteixen els darrers preparatius per a una vetllada familiar. La casa es va omplint de convidats. Tot apunta que serà un dia com els altres, però abans d'acabar-se el sopar, un desagradable incident, un crim per les seves conseqüències, capgirarà el destí de tota la família.

Expiació és la història d'aquest crim, de les inesborrables seqüeles i del penediment que se'n desprèn. A través del fil de la consciència de víctimes i culpables, la novel·la fa un recorregut en el temps des del 1935 fins ara, passant pels terrors de la Segona Guerra Mundial.

La novel·la està estructurada en tres parts i una quarta de molt breu, a tall d'epíleg. La primera, descriptiva i de ritme lent, ens fa veure la realitat d'una família burgesa des de diferents punts de vista i ens prepara per a l'acció. La segona, narrada en un estil totalment diferent, ens situa a la retirada de les tropes angleses que fugen dels alemanys i intenten arribar a Dunkerque. Juntament amb la tercera, que explica la vida de la jove Briony, convertida en infermera d'un hospital de Londres on són enviades les víctimes de la guerra, resulten d'una extraordinària força i cruesa. Hi trobem l'amor, la culpa i el record expressats amb la força d'una prosa magistral.

Finalment, a les pàgines que clouen la narració, trobem una Briony, ja vella, que ha escrit i reescrit la vella història buscant una expiació del seu crim i un rescabament per als amants que patiren les seves conseqüències.

Però... "...com pot una novel·lista abastar l'expiació quan, amb el seu poder absolut de decidir desenllaços, és també Déu? No hi ha ningú, cap ésser ni forma superior a qui pugui apel·lar, amb qui pugui reconciliar-se o que pugui perdonar-la".